

שְׁנַקְרָא אֱלֹהִיִּים. בְּתַפְלַת עֲרִבִית
עוֹלָה בְּשֵׁם שְׁנַקְרָא יְהוָה, וְסוּד
הַדְּבָר - אִלּוּ אֱלֹהִיִּים יְהוָה דְּבָר
וַיִּקְרָא אַרְץ.

וְאָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֵׁנָה, שְׁצַרִּיף
אָדָם בְּתַפְלָתוֹ לְשִׁהוּת שְׁעָה אַחַת
קָדָם שְׁמַתְפַּלֵּל, וְשְׁעָה אַחַת אַחַר
שְׁמַתְפַּלֵּל, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁיִשְׁהָה
בְּתַפְלָתוֹ שְׁעָה אַחַת, מִשּׁוּם
שְׁנֹאֲמַר וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲה לֵה
מִחְרִישׁ, אוֹתוֹ שְׁנֹאֲמַר בּוּ יְהוָה
אִישׁ מְלַחְמָה, וְאַחַר שְׁשָׁהה אוֹתוֹ
הָאִישׁ וְהַתְּפַלֵּל, אִם שְׁגוּרָה
תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, וְדָאֵי הַתְּקַבְּלָה
תְּפַלְתּוֹ.

וְסוּד הַדְּבָר - אָדָם צַרִּיף לְשִׁהוּת
וְהָאִשָּׁה לְהַקְדִּים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָה זָכָר. (וְסוּד
הַדְּבָר - אִשָּׁה מִזְרַעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד,
שְׁבִשְׁפַלְנוּ זָכָר לְנוּ, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבִשְׁפַלְתּוֹ שֶׁל
אָדָם זָכָר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ,
הוּא סוּד וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה
לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יוֹצֵאת, וְסוּד
הַדְּבָר - וְהִנֵּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֲשַׁמְעֵ. אֲשָׁרִי הוּא מִי שֶׁלֹּא מַעֲכָב
אֶת הַגְּבִירָה מֵלַעֲלוֹת לְמַלְךְ, שְׁכָל
מִי שֶׁתְּפַלְתּוֹ שְׁגוּרָה בְּפִיּוֹ בְּלִי
עֲפוּב, הֵהוּא מְמַהֵר אֶת הַגְּבִירָה
לְמַלְךְ. אוֹי לְהֵם לְבַנְי אָדָם שֶׁהֵם
אֲטוּמִי לֵב וְעֵינַיִם, שֶׁלֹּא
מִשְׁתַּדְּלִים לְהַפִּיר בְּכַבּוֹד רַבּוֹנָם,
לְרַצּוֹת אוֹתוֹ עִם שְׁכִינְתוֹ בְּכַמָּה
תַּחְנוּנִים וּפְיוּסִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ
לְשְׁכִינָה, כֹּל שְׁכֵן לְעוֹרֵר בּוּ אֶהְבֵּה
אֵלָיָה, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּבְשִׁעוּמֵרִים לְפָנָיו, צַרִּיף לְעַמֵּד
לְפָנָיו בְּיִרְאָה. אֲשָׁרִי הֵם יִשְׂרָאֵל
שְׁיֹדְעִים לְפִיִּס אֶת רַבּוֹנָם פְּרָאוּי,
וּלְחַבֵּר בְּפִיהֶם בְּתַפְלוּתָם שְׁנֵי
הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ שֶׁהֵם יֵאֱהוּדוּנָה יי,
שְׁבָאוֹת זְמַן אִיז תְּקַרָּא וַיְהוָה

בְּצִלוֹתָא דְעֲרִבִית סְלִיקַת בְּשֵׁמָא דְאַתְקִרִי
יְהוָה, וְרָזָא דְמִלָּה אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דְּבָר
וַיִּקְרָא אַרְץ (שֵׁם נ א).

וְאָמְרוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, דְּצַרִּיף בַּר נֶשׁ
בְּצִלוֹתֵיהָ לְשִׁהוּת שְׁעָה אַחַת קָדָם
דְּמַצְלִי, וְשְׁעָה אַחַת לְבִתְר דְּמַצְלִי, וְרָזָא דְמִלָּה
דִּישָׁהָא בְּצִלוֹתֵיהָ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין
דְּאַתְמַר (בְּרֵאשִׁית כד כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲה לֵה
מִחְרִישׁ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת טו ג) יְהוָה
אִישׁ מְלַחְמָה, וּלְבִתְר דְּשָׁהָא לִיָּה בַּר נֶשׁ וְצִלִי,
אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ וְדָאֵי אֶתְקַבְּל צִלוֹתֵיהָ.

וְרָזָא דְמִלָּה בַּר נֶשׁ צַרִּיף לְמַשְׁהָא וְאַתְתָּא
לְאַקְדָּמָא, כְּמָה דְאַתְ דְּאַמַר (וַיִּקְרָא יב
ב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָה זָכָר, (וְרוּזָא דְמִלָּה אִשָּׁה
מִזְרַעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד (תְּהִלִּים קלו כג) שְׁבִשְׁפַלְנוּ זָכָר לְנוּ,
וְרוּזָא דְמִלָּה שְׁבִשְׁפַלְתּוֹ שֶׁל אָדָם זָכָר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, אִיְהוּ רָזָא וַיְהִי
הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יוֹצֵאת
(בְּרֵאשִׁית כד טו), וְרָזָא דְמִלָּה וְהִנֵּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ (יִשְׁעִיהוּ סה
כד), זְפָאָה אִיְהוּ מָאן דְּלֹא מַעֲכָב מְטְרוּנִיתָא
לְסַלְקָא לְמַלְכָּא, דְּכָל מָאן דְּאִיְהוּ צִלוֹתֵיהָ
שְׁגוּרָה בְּפּוּמוּי בְּלֹא עֲפוּבָא, הֵהוּא מְמַהֵר
מְטְרוּנִיתָא לְמַלְכָּא, וְוִי לֹזַן לְבַנְי נֶשׂא דְאִינוּן
אֲטִימִין לְבָא וְעֵינִין, דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע
בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוּן לְרַצּוּנֵי לִיָּה בְּשְׁכִינְתֵיהָ,
בְּכַמָּה תַּחְנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחֲתָא לִיָּה לְגַבֵּי
שְׁכִינְתָּא, כֹּל שְׁכֵן לְאַתְעֲרָא בֵּיה רַחֲמֵי לְגַבֵּה,
כְּמָה דְתְּקִינוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַר קִימִין קְדָמֵיהָ, צַרִּיף לְמִיָּקָם קְדָמֵיהָ
בְּדַחֲלוֹ, זְפָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין
לְפִיִּסָּא לְמֵאֲרִיהוּן כְּדָקָא יָאוּת, וּלְחַבְרָא
בְּפּוּמֵיהוּ בְּצִלוֹתֵהוּן תְּרִין שְׁמָהֵן אֵלִין דְּאִינוּן

יענה, ויהו"ה הוא ובית דינו, וזו שכינה (והו חכמה עליונה ושכינה) (חכמה) עליונה ותחתונה, וזהו סוד אם תשכבון בין שפתים, שהיא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שודאי השכינה היא הקרבן שלו, ומשום זה תקנו תפלה בקרבן. היא העולה, העולה ודאי. אשרי הוא מי שמעלה אותה אליו פראוי, שהוא שואל בשבילה מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, שפיו חושב הקדוש ברוך הוא כמו הר סיני, ומשום זה מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר, זו תפלת שחרית שתקן אברהם, שהוא מר, ועוד מקטרת מר, צרור המר דודי לי, וזה נצח, שמעלה אותה בימין. זהו שכתוב נעמות בימין נצח, ולבונה זה הוד, שמעלה אותה בגבורה. מפל אבקת רוכל, זה צדיק שמעלה אותה בעמוד האמצעי, ואם לא עולה השכינה בתפלתו קרבן לקדוש ברוך הוא, הרי הפלב יורד לאכל את קרבנו, אוי לו, וטוב שלא נברא בעולם, ועליו נאמר גם בלא דעת נפש לא טוב.

ובשעורה שכינה בתפלתו, פמה חיות ומרפכה וגלגלי הכסא, כלם יתעוררו אליה בנגון בשמחה, וכלם פנפיהם פתוחות לקבל אותה, והרי פרושהו ופניהם וכןפיהם פרודות מלמעלה.

ובשעורה, עולה כמו יונה, וכשירדת, יורדת פנשר, שהיא הגבירה, שלא פוחדת מפל העופות של העולם, ויורדת עם פמה מזונות לבניה. זהו שכתוב פנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף.

וכר סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,

יאהדונה"י, דבההוא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינתא (ג"א ודא חכמתא עלאה ושכינתא) (ג"א חכמה) עלאה ותתאה, ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא דקודשא ברוך הוא, ודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא בקרבנא.

היא העולה, העולה ודאי, זפאה איהו מאן דסליק לה לגביה פדקא יאות, דאיהו שאיל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, דפומוי חשיב קודשא ברוך הוא פטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר (שם ג ו) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מקטרת מר, (שם א יג) צרור המר דודי לי, ודא נצח דסליק לה בימנא, הדא הוא דכתיב (תהלים טו יא) נעימות בימין נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעיתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה, קרבנא לקודשא ברוך הוא, הא פלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) גם בלא דעת נפש לא טוב.

וכר סלקא שכינתא בצלותיה, פמה חיוון ומרפבתא וגלגלי דכורסייא, פלהו יתערוץ לגביה בנגונא פחדוה, וכלהו גדפיהו פתיחן לקבלא לה, והא אוקמוהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכןפיהם פרודות מלמעלה.

וכר סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,